

Klagenemnda for krav om kompensasjon og billighetserstatning
for psykiske belastningsskader som følge av deltakelse i
internasjonale operasjoner

Unntatt off., jf. offl § 13.1 jf. fvl § 13.1

VEDTAK

Klagesak nr.: 33/2011

Klager: [REDACTED]

Klagers prosessfullmektig: Advokat Kjetil Sørensen

Klagen gjelder: Forskrift 2009-12-22 nr. 1768 om
særskilt kompensasjonsordning.
Spørsmål om gjenopptagelse av sak

Beslutningsdato: 14. mai 2012

I behandlingen har deltatt: Anne Stine Eger Mollestad
Eva Klepsland Drageset
Odd Helge Olsen
Trond Jørgensen

Konklusjon: Klagen tas ikke til følge.
Delvis dekning av saksomkostninger for
klageomgangen.

1. Sammendrag av saksgangen

Klagen gjelder krav etter forskrift 2009-12-22 nr. 1768 om særskilt kompensasjonsordning for psykiske belastningsskader som følge av deltakelse i internasjonale operasjoner (kompensasjonsforskriften).

██████████, heretter kalt skadelidte, tjenestegjorde i ██████████ over en periode på ████████ måneder i ████████. Han ble i 2010 tilkjent billighetserstatning etter forskrift av 2. desember 2004 nr. 1563 for en varig medisinsk invaliditet på 35 %. Samme år ble det fremmet krav etter kompensasjonsforskriften. I den anledning ble det innhentet spesialisterklæring fra dr Thor Sand Bakken, som konkluderte med at det mindre enn 50 % sannsynlig at det er årsakssammenheng mellom FN-tjenesten og skadelidtes plager. Under henvisning til dette ble kravet avslått i vedtak av 31. mai 2010. Vedtaket ble ikke påklaget.

I brev av 2. august 2011 begjærte advokat Kjetil Sørensen på vegne av skadelidte gjenåpning av saken. Som grunnlag for begjæringen ble det vist til at skadelidte etter avslaget hadde gjennomgått nedtrapping på metadon og at han nå hadde vært rusfri i omtrent 8 måneder. Det ble opplyst at skadelidte har fått en sterkere opplevelse av negativt tilbakevendende følelser fra FN-tjenesten nå som han er rusfri. På tidspunktet for dr. Bakkens undersøkelse var skadelidte i gang med å forberede seg til den forestående metadonnedtrappingen, noe som kan ha virket inn på samtalene og derigjennom vurderingene som ligger til grunn for avslaget. Dette, samt den omstendighet at han tidligere er innvilget billighetserstatning, taler for at saken gjenåpnes.

Statens pensjonskasse (SPK) avsto begjæringen under henvisning til at det gjelder en absolutt klagefrist på ett år, jf. kompensasjonsforskriften § 9, jf. forvaltningsloven § 31 siste ledd.

Vedtaket om ikke å ta klagen til behandling er påklaget av skadelidte. Det anføres at omstendighetene i foreliggende sak er så spesielle at det må være adgang til gjenopptagelse og at en avvisning vil være i strid med forskriftens formål.

Skadelidte møtte sammen med advokat Sørensen for nemnda og redegjorde nærmere for sitt syn på saken. Det ble anført at forvaltningslovens regler om klagefrist ikke setter en absolutt grense, og nemnda kan og bør gi dispensasjon på grunn av de spesielle omstendighetene i saken.

2. Nemndas vurdering

Klagenemnda finner i likhet med SPK at spørsmålet om gjenåpning må løses med utgangspunkt i reglene som gjelder klage over enkeltvedtak. Klagefristen for vedtak under kompensasjonsforskriften er seks uker fra det tidspunkt underretning om vedtaket er kommet frem til vedkommende part, jf. forskrift av 24. juni 2011 nr. 651 om Klagenemnda, § 3. For øvrig gjelder forvaltningsloven, jf. forskriften § 2.

I henhold til forvaltningsloven § 31 første og andre ledd kan det på visse vilkår gis oppsetting for fristoverskridelse. Klagen kan imidlertid ikke tas til behandling dersom det har gått mer enn ett år, jf. tredje ledd. Det fremgår så vel av lovens forarbeider som av rettspraksis at denne fristen er absolutt, jf. Ot.prp.nr 3 (1976-1977) s. 92 og Eidsivating lagmannsretts dom av 9. desember 2011.

Klager har anført at det strider mot kompensasjonsforskriftens formål å påberope fristoverskridelse. Nemnda er ikke enig i dette. Nemnda vil i den sammenheng også fremheve at skadelidte har vært bistått av advokat. Advokaten må forutsetningsvis kjenne til de

rettsregler vedrørende klagefrister som gjelder for rettsområdet og det må legges til grunn at advokaten har orientert sin klient om konsekvenser av oversittelse av fristreglene.

Det er på det rene at skadelidte ikke har påklaget vedtaket innenfor den absolutte fristen på ett år. Saken kan da – uansett hvilke årsaker som ligger til grunn for at saken ikke ble påklaget rettidig eller begjært oppfrisket innen ettårsfristen – ikke tas opp til realitetsbehandling.

Det opprinnelige vedtaket kan heller ikke gjenåpnes med hjemmel i kompensasjonsforskriften § 8. Denne bestemmelsen gjelder etteroppgjør ved vesentlig endring i uførhetsgraden og forutsetter at det er tilkjent kompensasjon gjennom et foregående oppgjør.

For klageomgangen er det fremsatt krav om dekning av utgifter til juridisk bistand med totalt kr. 27.000 inkl.mva. Kravet gjelder en tidsbruk på totalt 18 timer, hvorav 10 timer gjelder fremmøte for nemnda. I tillegg er det fremmet krav om dekning av reiseutgifter for skadelidte og advokat Sørensen med til sammen kr. 3.142.

I henhold til forskrift av 24. juni 2011 om klagenemnda § 11, dekkes rimelige og nødvendige utgifter til juridisk bistand i anledning saken. Klagenemnda finner at en tidsbruk på 18 timer langt overstiger det som har vært rimelig og nødvendig. Rettslig sett er saken svært enkel og det har fra advokat Sørensens side ikke kommet noe av relevans for nemndas vurdering. Saken har utelukkende reist spørsmål om adgangen til gjenoppfriskning hvilket uttømmende er regulert i forvaltningsloven. Nemnda finner på denne bakgrunn at kostnader utover 2 timers bistand ikke er rimelig og nødvendig i anledning saken. Med en timepris på kr. 1200 utgjør dette kr. 3000 inkl.mva. Nemnda finner under betydelig tvil også å dekke reiseutgiftene. Selv om det ligger utenfor nemndas mandat, finner nemnda også grunn til å bemerke at skadelidte selv ikke bør holdes ansvarlig for differansen mellom de oppførte timer og det nemnda har funnet grunnlag for å godkjenne. Veiledning omkring forvaltningslovens absolutte fristregler har ikke reist kompliserte rettslige spørsmål og salæret som kreves bør gjenspeile det.

3. Konklusjon

Klagen tas ikke til følge idet SPKs vedtak om ikke å gjenåpne saken opprettholdes.

Utgifter til juridisk bistand dekkes med kr. 3000 inkl.mva. I tillegg dekkes reiseutgifter i forbindelse med fremmøte med totalt kr. 3.142.

Vedtaket er enstemmig.

Oslo, 1. juni 2012

Anne Stine Eger Mollestad
Klagenemndas leder